

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/131/2020
Identifikačné číslo spisu: 2118202390
Dátum vydania rozhodnutia: 22.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2118202390.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci výživného pre medzičasom plnoleté dieťa S., bývajúceho v T., zastúpeného spoločnosťou Bardač s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lovinského 22, IČO: 47 243 252, v mene ktorej koná Mgr. Róbert Bardač <. PhD., konateľ a advokát, do plnoletosti zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov - matky PhDr. K., bývajúcej v T. a otca N., bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. Milotou Klemaničovou, advokátkou v Pezinku, Dr. Bokesa 17, o zníženie výživného, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 38P/20/2018, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 11. februára 2020, sp. zn. 11CoP/89/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. marca 2019, č. k. 38P/20/2018-201 znížil výživné otca na medzičasom plnoletého S. s účinnosťou od 13. marca 2018 do 9. mája 2018 na sumu 40,-eur mesačne a s účinnosťou od 10. mája 2018 na sumu 70,-eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého S. (I.), vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol (II.), týmto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, č. k. 19P/33/2016-96 z 23. januára 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 24CoP/102/2017-152 zo 6. septembra 2017 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta (III.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV.). Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom otec žiadal znížiť výšku jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 110,-eur mesačne na sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa z dôvodu, že je dlhodobo práceneschopný, má nízku životnú úroveň a žiaden osobný majetok. Vzhľadom na uvedené skúmal, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky vyživovacej povinnosti

otca na medzičasom plnoletého syna. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že otec momentálne nepracuje, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, je dlhodobo práceneschopný (od 11. mája 2017) a rozhodnutím sociálnej poisťovne mu bol priznaný invalidný dôchodok s účinnosťou od 10. mája 2018 vo výške 189,10 eur mesačne. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola sociálnou poisťovňou posúdená na výšku 45%, pričom v zmysle posudku je otec uplatniteľný na trhu práce, môže vykonávať prácu primeranú jeho vzdelaniu a schopnostiam, bez nadmernej psychickej a fyzickej záťaže. S poukazom na dané skutočnosti dospel k záveru, že u otca došlo k takej zmene pomerov (dlhodobé zdravotné problémy), ktorá odôvodňuje zníženie výšky jeho vyživovacej povinnosti. Keďže od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo u otca k zníženiu jeho pracovnej schopnosti, nemohol už prihliadať na potenciálny príjem, ktorý bol schopný dosahovať v minulosti ako obchodný zástupca. Napriek tomu mal za to, že otec je schopný dosahovať príjem najmenej vo výške minimálnej mzdy, z ktorej vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti na medzičasom plnoletého S.. Zdôraznil, že pri pracovnej neschopnosti otca ide o dočasnú a nie trvalú zmenu. Dodal, že po priznaní invalidného dôchodku a posúdení zdravotného stavu otca posudkovým lekárom sa ďalšie trvanie práceneschopnosti zo strany otca, ktorý reálnu snahu nájsť si zamestnanie nepreukázal, javilo ako účelové konanie. V odôvodnení rozhodnutia podrobne rozpísal výdavky už plnoletého syna, ktoré posúdil v celosti ako dôvodné a primerané a uviedol výšku aktuálneho príjmu matky, s ktorou býva plnoletý syn v spoločnej domácnosti spolu so starším bratom. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti zároveň prihliadal aj na tú skutočnosť, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi I., pričom výšku vyživovacej povinnosti určoval v rozsahu 20% až 25% z príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti a tiež na skutočnosť, aby spolu s výživným od matky a rodinným prídavkom boli pokryté základné odôvodnené potreby medzičasom plnoletého S.. Výrok o trovách konania odôvodnil § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie otca rozsudkom

z 11. februára 2020, sp. zn. 11CoP/89/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania (II.). Po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny [§ 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)]. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, jeho výsledky dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. V celom rozsahu sa stotožnil

s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a skonštatoval správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil, že po oboznámení sa s obsahom spisu mal preukázané, že zisteným skutkovým okolnostiam daného prípadu, možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, matky a odôvodneným potrebám dieťaťa, ako i preukázanej zmene pomerov zodpovedá zníženie výživného otca tak, ako rozhodol súd prvej inštancie. Uviedol, že súd prvej inštancie správne porovnal okolnosti dôležité pre určovanie výživného, tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania,

a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania, pričom správne prihliadol

ku všetkým skutočnostiam, ktoré mohli odôvodniť zmenu výživného. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP s použitím § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec (ďalej aj „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na prejednanie súdu prvej inštancie. Alternatívne navrhol, aby dovolací súd zmenil výrok napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a zaviazal otca k úhrade výživného maximálne vo výške 30% zo sumy životného minima

na nezaopatrené plnoleté dieťa alebo vo výške 30,-eur mesačne. Dovolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom, ktorý sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a súčasne právna otázka, ktorej posúdenie súvisí s rozhodnutím vo veci samej, nebola v celom rozsahu v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ vyriešená. Namietal, že súd prvej

inštalácie vydal rozsudok, ktorý od počiatku nie je zo strany otca plniteľný z dôvodu, že dlhodobo nemá finančné prostriedky, aby mohol riadne plniť svojou vyživovaciou povinnosť. Posúdenie právnej otázky teda nezodpovedá skutkovému stavu zistenému dokazovaním a existujúcemu v čase vyhlásenia rozsudku. S tým súvisí

aj posúdenie právnej otázky, či súd v rámci rozhodovania o uložení vyživovacej povinnosti môže u rodiča, ktorý je preukázateľne dlhodobo práceneschopný, pri posudzovaní jeho schopností, možností a majetkových pomerov podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine zohľadňovať aj neurčitý, neistý budúci príjem zo zamestnania, ktoré v čase rozhodovania súdu rodič nevykonáva a na základe toho stanoviť výšku výživného. Podľa názoru dovolateľa súdy nevzali na zreteľ skutočnosť, že si plní vyživovaciou povinnosť voči dvom plnoletým synom, t. j. nielen voči S., ale aj voči I.. Keďže suma výživného na oboch synov predstavuje spolu 150,-eur, s poukazom na výšku jeho čiastočného invalidného dôchodku (190,-eur) mu nezostanú v podstate žiadne prostriedky na obživu. Tvrdil, že súdy nižších inšancií nezohľadnili skutočnosť, že je preukázateľne dlhodobo práceneschopný, a teda nemôže mať príjem zo zamestnania, ktorý by podliehal odvodovým povinnostiam. Pokiaľ by sa zamestnal, porušil by taktiež liečebný poriadok. Poukázal na zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov a povinnosť súdu vychádzať zo zisteného skutkového stavu v čase, kedy rozsudok vyhlasuje. Považoval za neprípustné, aby súd zistený skutkový stav modifikoval alebo dotváral tak, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti nepodložene predpokladá

do budúcnosti príjem zo zamestnania otca, ktorý je dlhodobo práceneschopný a súčasný zdravotný stav mu neumožňuje zamestnať sa. Namietal aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, nakoľko jeho odôvodnenie neobsahuje žiadnu úvahu odvolacieho súdu a vysporiadanie sa s odvolacou argumentáciou uvedenou v podanom odvolaní. Uzavrel, že súd prvej inštalácie v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, ale nesprávne aplikoval § 62 ods. 2 zákona o rodine a nesprávne posúdil právnu otázku „možností a schopností otca a jeho majetkových pomerov“, čo malo vplyv na určenie výšky výživného a na reálnu vykonateľnosť rozhodnutia súdu. Uviedol, že oba súdy nižších inšancií vychádzali z dôkazne nepodložených skutkových záverov, čo sa prejavilo na právnom posúdení veci samej.

4. Plnoletý syn navrhol dovolanie odmietnuť. Argumentoval, že dovolateľ v dovolaní nevymedzil právnu otázku, na vyriešení ktorej odvolací súd založil svoje rozhodnutie a neoznačil ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd odkloniť. Poznamenal, že uvedené dôvody dovolania sa navzájom vylučujú.

5. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie ponecháva plne na zvážení odvolacieho súdu.

6. Matka sa k dovolaniu nevyjadřila.

7. Predmetné konanie sa od 1. júla 2016 riadi ustanoveniami CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77, obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania v posudzovanej veci; prípustnosť dovolania otca bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) otec zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

9. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné,

sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

10. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

13. Dovolateľ tvrdil, že v posudzovanej veci sa odvolací súd svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) a právna otázka, ktorej posúdenie súvisí s rozhodnutím vo veci samej, nebola v celom rozsahu v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). K otázke možnosti súbežného uplatnenia týchto dovolacích dôvodov dovolací súd už v iných prípadoch (napr., sp. zn. 6Cdo/13/2017, 6Cdo/21/2017, 5Cdo/143/2019) uviedol, že „uplatnenie obidvoch dovolacích dôvodov naraz sa bez ďalšieho z logiky veci vylučuje - odvolací súd sa totiž nemôže odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu za súčasnej existencie stavu, keď rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená“. K uvedeným dôvodom prípustnosti dovolací súd len stručne poznamenáva, že pre právnu otázku, ktorú predpokladá § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Na rozdiel od vyššie uvedenej procesnej situácie ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dopadá na situáciu, v ktorej určitá právna otázka ešte nebola dovolacím súdom riešená (preto ani nedošlo k ustáleniu jeho rozhodovacej praxe).

14. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

15. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou dovolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

16. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane ale v prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu, týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

17. Z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že dovolateľ namieta nesprávne právne posúdenie v súvislosti s otázkou určenia výšky primeranej výšky výživného vzhľadom na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Na preukázanie svojho tvrdenia, že odvolací súd sa pri riešení rozhodujúcej právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) však neuvádza v dovolaní žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu. Dovolateľ tak nevymedzuje ním uvádzaný dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

18. Na tomto mieste dovolací súd nad rámec uvedeného poukazuje na už skôr prijaté právne závery najvyššieho súdu vyjadrené v rozhodnutiach, sp. zn. 8Cdo/50/2017, 3Cdo/88/2017, 3Cdo/87/2017, 3Cdo/226/2017, v zmysle ktorých určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd zastáva názor, že každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa (aj plnoleté) je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž súdy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach (porovnaj 8Cdo/50/2017, 3Cdo/226/2017, 3Cdo/88/2017). V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy (porovnaj 3Cdo/226/2017). Zároveň, pokiaľ účelom § 421 ods. 1 písm. b/ CSP zo širších hľadísk je tiež to, aby sa vyriešením niektorej, dosiaľ ešte dovolacím súdom nevyriešenej, právnej otázky vytvorila a ustálila rozhodovacia prax dovolacieho súdu, je namieste konštatovanie, že vyriešením takto vysoko individuálnej otázky (akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti) sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu.

19. Pokiaľ dovolateľ nesúhlasí s tým, ako odvolací súd posúdil v danom prípade jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery zistené na základe vykonaného dokazovania, dovolací súd zdôrazňuje, že sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

20. Dovolanie podané z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci dovolateľ odôvodnil aj nepreskúmateľnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu, čo však rovnako nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

Vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP), nie je oprávnený námietky dovolateľa v tomto smere preskúmať.

21. Dovolací súd záverom poukazuje na § 157 CMP, podľa ktorého rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery. Dovolateľovi teda nič nebráni v budúcnosti v prípade zmeny pomerov, najmä v súvislosti s jeho zdravotným stavom a prípadnou zmenou miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, podať na príslušný súd návrh na zníženie výživného.

22. S poukazom na uvedené dovolací súd uzatvára, že v dovolaní nie je dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

23. O náhrade trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 52 CMP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.